

Sefer Tası

– AhmetZeytinci · 01 Şubat 2017

Yaz tatillerinde
azar azar sokaklarda oynasak bisiklete binsek de
ara ara dükkâna giderdik
babamıza yardım etmeye iş güç öğrenmeye
bir lokma çocuk aklımızla...

İki katlı sefer tasını
bacaklarımın arasına sıkıştırır
Bahçeli son duraktan telli otobüslere bindim mi
ver elini Opera oradan İtfaiye Meydanı
geç az daha Denizciler Caddesi Ulus...

Önceleri iki katlı iken sefer tası
dedem de iyileşip dükkâna gelmeye başlayınca
annem bir kaçak kat daha ekledi sefer tasına
zabıta görme de kaçak katı, yüküm artmıştı...

Yalan yok güzel olurdu annemin yemekleri
değme aşçılara taş çıkartırcasına
babam dedem ben yumulurduk ekme ile çala kaşık...

O sefertasının içinde
güzel yemeklerden başka
umut vardı sevgi vardı paylaşmak
ve güzelliklere ulaşmak vardı...

Bazen utanır sıkılırdım trolleybüs de
herkes bana bakıyor zannederdim
sulu yemek olurdu ara sıra
bacaklarımın arasında sıkı tutardım ki
nimetler yere dökülmesin...

Lokantalardan çoğu zaman yemezdik
ev yemeği bir başkaydı
çalışırdık bileğe kuvvet

karnımız açsa da gözümüz toktu...

Ögle saati dükkana girenleri buyur ederdik
yarım ağızla değil ha gönülden
"Hadi buyurun Allah ne verdi ise"

Ah be sefer tası
yaz tatilinde arkadaşımın
tıngır mıngır giden troleybüslerde
o kırk yıl önceki muhabbet güzellikler şimdi nerede...